

GEBTEER IN HET BOS

Blijspel in twee bedrijven

door

JOLANDA VAN DER MEIJDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEBEER IN HET BOS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOLANDA VAN DER MEIJDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Henk - man, 30 jaar

Karin - vrouw, 28 jaar

Piet - man, 30 jaar

Wendy - vrouw, 20 jaar

Karel - man, 30 jaar

Lotte - vrouw, 30 jaar

Mien - vrouw, 60 jaar

Berend - man, 50 jaar

DE PLAATS:

Het stuk speelt zich af in het bos, voor een vakantiewoning. Van die woning zien we alleen een deur en een raam op de achtergrond. Links van die 'hut' staat een klein houten huisje, oftewel: het schijthuis. In dit huisje zit een deur en er moeten 2 personen in passen. Links kan men op en af en ook rechts kan men op en af. Dit is in het bos, dus wel zo leuk als de deuren niet te zien zijn door struikjes ervoor, een nepboom of een beschilderde deur.

TIJD:

Het is hartje zomer.

1^e bedrijf: zaterdag

2^e bedrijf: zondag

SPEELDUUR:

Ongeveer 50 minuten.

PERSOONBESCHRIJVING:

HENK: Boeren type, vrij lomp en niet al te slim.

KARIN: Beetje bekakt, chagrijnig, aanstellerig, zeurderig en is overal vies van. Niet bepaald een gezellig type dus.

PIET: Gezellige, zorgeloze dikke man, altijd in voor een feestje en maakt nergens een probleem van.

WENDY: Hippe jonge meid, vrolijk en giechelt vaak.

KAREL: Gezellig, houdt wel van een geintje.

LOTTE: Leuke, opgewekte vrouw.

MIEN: Ouderwetse dame in bloemetjesjurk, arm maar zakelijk.

BEREND: Boswachter.

EERSTE BEDRIJF

Het is vrijdagochtend.

HENK: (*op links met Karin, beide met een grote tas, Henk heeft laarzen aan, Karin nette schoenen*) Hier moet het ergens zijn.

KARIN: (*kijkt om zich heen, ziet de hut*) Het zal toch niet dit akelige hutje wezen zeker?!

HENK: (*enthousiast*) Dat denk ik wel. Niets akeligs aan toch... ziet er reuze gezellig uit!

KARIN: Het is helemaal van hout en ziet er niet echt onderhouden uit. 't Zal wel vol zitten met houtworm.

HENK: (*klopt op de muur*) Klinkt alsof 't nog wel een weekje mee gaat.

KARIN: Vast. Is het ding al open?

HENK: (*probeert de deur*) Nee, ik denk dat we de eerste zijn.

KARIN: Dat zal wel weer, wij zijn altijd op tijd en de rest van jou vriendenkring schijnt daar niet aan mee te willen doen.

HENK: Ach, maakt toch niet uit? Dan wachten we even. Het is trouwens prachtig weer voor een boswandeling.

KARIN: We hebben er net vijf kilometer op zitten, omdat we met de auto het terrein niet op mochten.

HENK: Er kan best nog een paar kilometer bij.

KARIN: Ik dacht het niet. Bovendien... ik ben dat gesjouw met die tas nou wel zat.

HENK: Die kunnen we hier wel laten staan.

KARIN: Ben me daar een haartje betoeterd. Straks wordt ie gejat of nog erger... aangevreten door een wild zwijn.

HENK: (*lacht, dan sarcastisch*) Heerlijk die vrije natuur.

KARIN: (*kijkt onder haar schoen*) Getver, ik heb nou al poep onder m'n schoen. M'n goeie schoenen nog wel.

HENK: Ik zei toch dat je laarzen aan moest trekken.

KARIN: Ja daag, dat staat voor geen meter.

HENK: Tjonge jonge, er is hier toch niemand die dat ziet. Wat kan jij toch ook altijd zeuren over van alles. In plaats dat je nou gewoon eens lekker geniet van onze vakantie.

KARIN: Ik wou niet eens mee met deze vakantie.

HENK: Jou probleem is, dat jij nóóit wilt.

KARIN: Nee, j ou probleem is, dat jij altijd wilt. Als jij nou maar eens af en toe wou, dan wou ik ook maar af en toe niet.

HENK: (*snapt het niet, haalt de schouders op*) Ik vond het een reuze leuk idee van Karel. Eens wat anders dan ons jaarlijkse etentje.

KARIN: Maar waarom gelijk een hele week? Een weekend was toch ook goed geweest?

HENK: Natuurlijk niet. We zijn alledrie dertig geworden dit jaar en het is al het tiende jaar dat we elk jaar een dagje uit gaan met z'n allen.

KARIN: (*tegen zichzelf*) En dat was al meer dan genoeg.

HENK: (*gaat ongestoord verder*) We zijn al maatjes vanaf de lagere school. Da's toch wel bijzonder, niet dan?

KARIN: Heel bijzonder.

HENK: Voor jou is het toch ook leuk? Je kan prima opschieten met Lotte.

KARIN: Met Lotte wel ja. Zou Piet weer die griet meenemen van vorig jaar?

HENK: Ik geloof dat het nog steeds aan is ja.

KARIN: Ongelofelijk, die griet is tien jaar jonger. Wat ziet ze in die dikke kerel?

HENK: Hij is hartstikke gezellig.

KARIN: Ja en?!

HENK: Wat heb jij toch? Vorig jaar liep je nog te zeuren dat ie elk jaar een ander mee neemt. Dat vond je ook maar niets.

KARIN: Dit jaar zou het wel mogen van mij. Ik vind dat maar niets zo'n jong grietje.

HENK: Ach, ze is best aardig.

KARIN: Ze giechelt constant.

HENK: Dat valt wel mee. (*we horen op de achtergrond Wendy giechelen*)

PIET: (*op links met twee tassen en een giechelende Wendy*) H e Henk, je bent er al. Jij bent ook vroeg man!

KARIN: Wij waren precies op tijd.

WENDY: Wij hadden wat vertraging tussen een paar bosjes. (*lacht, wijst op Piet*) Hij heeft zijn broek kapot.

PIET: (*laat de achterkant van zijn broek met gaten erin zien*) Ging op een egeltje zitten.

WENDY: (*giechelt*) Arm beest.

KARIN: (*moet niet lachen*) Dat kan je wel zeggen ja.

HENK: Man, gezellig dat jullie er zijn. We kunnen alleen het huisje nog niet in. Karel heeft de sleutel en die is er nog niet.

PIET: Misschien kunnen we anders de omgeving vast een beetje verkennen.

WENDY: Ja leuk!

KARIN: Ik wacht liever hier.

PIET: O, let jij dan effe op onze tassen. (*zet de tassen voor de voeten van Karin*) Kom Wendy, gaan wij die kant op. (*wijst naar rechts*) Ga je ook mee Henk?

HENK: (*twijfelt, ziet boze blik van Karin*) Ik blijf wel hier bij Karin.

PIET: Wat je wilt. (*met Wendy af rechts*)

HENK: (*voorzichtig*) Het is toch best een aardig stel?!

KARIN: Ik had gelijk over dat giechelen of niet soms?

HENK: Nou en? (*begint te ijsberen*)

KARIN: Ik kan daar niet tegen.

HENK: Jij kan nergens tegen. Misschien zou je eens iets meer moeten proberen te lachen. Is heel gezond, wist je dat?

KARIN: Wat loopt je nou te ijsberen?

HENK: Ik moet naar de wc.

KARIN: Dan ga je toch.

HENK: Die hut zit op slot, weet je nog?

KARIN: De wc is daar. (*wijst op hokje*)

HENK: Zou die open zijn dan?

KARIN: Nou, ik denk dat er een alarm op zit en dat de boswachter binnen vijf minuten voor de deur staat, maar als je je best doet ben je dan al klaar. (*moet lachen om zichzelf*)

HENK: (*niet gemeend*) Grappig.

KARIN: Je zei zelf dat ik meer moest lachen. Het zou pas echt leuk zijn als ze camerabewaking hebben. (*lacht nog harder*)

HENK: (*droog*) Tjonge wat een humor. (*gaat hokje in en even later horen we hem flink kreunen*)

KARIN: (*probeert ondertussen door het raampje van het hutje te gluren*) Ik hoop dat het een beetje schoon is daarbinnen. (*Henk kreunt nog harder*) Nou, dát klinkt in ieder geval níet schoon.

PIET: (*op rechts met Wendy*) Daar achter is een heel groot meer.

WENDY: Misschien kunnen we van de week een gezellig boottochtje maken... romantisch!

PIET: Waar is Henk heen?

KARIN: (*wijst op hokje*) Die zit daar.

PIET: (*lacht*) Klinkt alsof ie er moeite mee heeft.

WENDY: (*giechelt*) Hij gromt als een boze beer.

KARIN: Op de wc gromt ie als een beer en in bed snurkt ie als een varken.

HENK: (*deurtje gaat iets open*) Joehoe? Heeft er iemand wc papier mee?

PIET: (*lacht*) De pot vol gescheten en geen wc papier! Echt iets voor

Henk.

WENDY: *(moet erg lachen)* Zal ik wat blaadjes voor je zoeken?

KARIN: Wacht maar, ik heb wel. *(opent haar tas, haalt er een wc rol uit, geeft die aan Henk)* En jij maar altijd zeuren dat ik teveel troep mee neem. *(doet deur weer dicht)*

HENK: *(roept)* Zal het nóóit meer doen.

PIET: Daar had ie mazzel mee. *(we horen op de achtergrond gegrom. Karel doet een beer na en heeft ook een berenpak aan)*

WENDY: *(verbaasd)* Ik dacht dat ie al klaar was.

PIET: *(vrolijk)* Misschien beviel het en begint ie weer op nieuw.

HENK: *(we horen de wc doorspoelen en Henk komt het hokje uit)* Zo, dat lucht op.

KARIN: Het was Henk niet.

HENK: Wat was ik niet?

We horen het gegrom nog harder.

KARIN: *(bang)* Dat!

PIET: Er leven hier in de buurt toch helemaal geen beren?

WENDY: Misschien één die ontsnapt is uit de dierentuin?

HENK: Het komt wel erg dichtbij nu. Ik geloof dat ik nog een keer moet. *(gaat hokje in)*

PIET: *(volgt hem, tegen Wendy)* Kom mee.

WENDY: In die stank zeker? Dahaag!

KARIN: *(helemaal in paniek, begint op deur vakantiehuis te bonken)*
Laat me erin, laat me erin!

WENDY: *(droog)* Er is niemand binnen.

KARIN: *(trekt het raam open, klimt onhandig naar binnen)* Auw!

WENDY: *(moet erg om haar lachen)* Wat een mens!

KAREL: *(op links, gromt)*

WENDY: *(draait voorzichtig in zijn richting, ziet hem, gilt, draait om rent rechts af)*

KAREL: *(gromt, krabbelt aan hokje, mannen binnen gillen, trekt hokje open, doet masker af)* Stelletje schijtlijsters. *(deinst terug)* Zo zeg, heeft één van jullie het in de broek gedaan?

PIET: *(komt hokje uit, geeft karel een por)* Etterbak! 'k Schrok me een ongeluk zeg.

HENK: *(komt hokje uit)* Het was maar goed dat ik net naar de wc geweest ben, anders had ik nu de broek vol gehad.

PIET: Waar zijn de vrouwen?

WENDY: *(voorzichtig op recht)* Is ie weg. *(ziet dat het Karel is, lacht)*
Het was een grap?! Goeie zeg! Leuk!

HENK: En waar is Karin?

WENDY: Die is door het raam gesprongen. *(wijst op het raam)*

Misschien kunnen we haar nog laten schrikken.

HENK: 'k Zou het niet doen, gaat ze gelijk weer naar huis.

KAREL: (*zet masker op, tegen Piet*) Als ik 'ja' zeg, trek jij het raam open. (*Wendy lacht heel hard*)

KARIN: (*verschijnt voor het raam, ziet beer, gilt*) HELP! (*duikt het huisje weer in*)

HENK: (*boos*) Nou heb je de poppen aan het dansen!

PIET: Ik deed niks.

HENK: (*roept door het raam*) Het is in orde Karin, het was een grapje... van Karel.

KARIN: (*verschijnt voor het raam, boos tegen Karel*) Dat zijn geen grapjes meneer Van de Brandhof!

LOTTE: (*op links, met aan elke arm een tas en in de handen een doos boodschappen*) Hé Karel, ben je uitgespeeld?

KAREL: (*blij met de ontsnapping*) Ik kom al liefste. (*pakt doos van haar over*) Kijk eens mensen, wij hebben voor de lunch gezorgd.

HENK: Bier?

KAREL: (*grijnst*) Tuurlijk bier. (*pakt een blikje bier uit doos*)

LOTTE: Zou het niet handig zijn om eerst alle tassen enzo naar binnen te brengen? Ha, Wendy, leuk je weer te zien. (*geeft Wendy een hand*) Is Karin er niet?

WENDY: (*giechelt*) Die zit al binnen.

HENK: Ze had zo'n zin in deze vakantie en het huisje leek haar helemaal te gek. Ze wou het zo graag van binnen bekijken dat ze door het raam geklommen is.

KARIN: (*leunt ver door het raam zodat ze Henk een tik kan geven*) Knuppel.

LOTTE: Zullen we alle spullen binnen brengen en dan eerst maar eens met z'n allen lunchen?!

PIET: (*terwijl hij over zijn buik wrijft*) Klinkt goed, ik het berenhonger. (*iedereen gaat naar binnen en nemen alle spullen mee*)

MIEN: (*op links*) Volgens mij zijn ze met z'n zessen. (*gluurt voorzichtig door het raam*)

BEREND: (*op rechts*) Hé, morgé Mien!

MIEN: (*schrikt zich rot*) Jeetje, ik schrik me een ongeluk man!

BEREND: (*lachend*) Slecht geweten?

MIEN: Helemaal niet. Ik geloof alleen dat één van mijn huurders zich niet aan de regels houdt. Het is een vier persoons huisje en volgens mij zijn ze met z'n zessen.

BEREND: (*verbaasd*) Heb je de boel hier weer verhuurd?

MIEN: Jazeker. Er zal toch, op één of andere manier, geld in het laatje moeten komen. En die paar huisjes hier in het bos zijn alles wat ik

heb.

BEREND: En hoe zit het dan met de kakkerlakken?

MIEN: (*alsof ze nergens van weet*) Welke kakkerlakken?

BEREND: Die vorig jaar in grote getale in het keukentje van je huisje woonden?!

MIEN: O, die! Als ze de winter overleeft hebben zijn ze er waarschijnlijk nog.

BEREND: Maar dan kan je de boel toch niet verhuren?

MIEN: Natuurlijk wel, zie je toch?!

BEREND: Ze zullen hun geld wel terug vragen.

MIEN: Daar heb ik heus wel aan gedacht. Kijk: om die beesten te laten verwijderen heb ik geld nodig. Om aan geld te komen moet ik mijn huisjes verhuren. En om dat geld niet kwijt te raken laat ik alle gasten een contract tekenen.

BEREND: (*lacht*) Een geen geld terug garantie of zoiets?!

MIEN: Precies.

BEREND: (*verbaasd*) Echt? Trappen ze daarin?

MIEN: Niet met opzet. Onderaan het huurcontract staat met grote letters 'Geld terug garantie' met daarvoor in hele kleine lettertje het woordje 'geen'.

BEREND: Da's oplichterij.

MIEN: Nee hoor, da's pure noodzaak, overleven heet dat. Over een paar weken heb ik genoeg geld om al mijn huisjes ongedierte vrij te laten maken. En dan kan ik weer verhuren aan tevreden klanten.

BEREND: Mag je het zootje ook wel eens een opknop beurt geven.

MIEN: Komt nog wel, geduld vriend.

BEREND: En die wc? Doet die het weer?

MIEN: Van de winter heeft het flink gevoren en toen de boel ontdooide deed het doortreksysteem het ineens weer. Gewoon uit zichzelf.

BEREND: Da's mooi.

MIEN: Ja, alleen jammer dat de boel steeds weer boven komt drijven.

BEREND: (*trekt een vies gezicht*) Getver. Nou, ik ga maar weer eens aan het werk. Fijne dag verder.

MIEN: Jij ook Berend! (*Berend af links, Mien klopt op de deur van het vakantiehuisje*) Hallo?

KAREL: (*doet deur open, steekt hoofd naar buiten*) Ja?

MIEN: Kan ik u even spreken?

KAREL: (*komt buiten, deur dicht*) Zegt u het maar.

MIEN: Met hoeveel personen bent u van plan hier te logeren?

KAREL: Eh...

MIEN: U heeft een vier persoons huisje gehuurd en volgens mij bent

u met zes personen, is het niet? Het huisje is daar niet op berekend.
KAREL: Het is inderdaad nogal krap ja.
MIEN: Ik heb nog wel een twee persoons tent voor u. Kost u 25 euro voor het huren van de tent en 50 euro voor de kampeerplaats.
KAREL: (*geschrokken*) 75 euro?! En waar is die kampeerplaats?
MIEN: Hier. (*wijst op de grond*)
KAREL: Gewoon hier?! En daar vraagt u 75 euro voor?
MIEN: (*kalm*) U kunt ook twee personen naar huis toe sturen.
KAREL: Oké oké, het is al goed.
MIEN: Mooi zo. Ik zet het wel op de rekening. Ik kom zo die tent wel even brengen. (*wil weg, draait nog even om*) Wilt u zeker ook extra broodjes bezorgt hebben morgenochtend?!

KAREL: (*zucht*) Als dat zou kunnen.
MIEN: (*blij*) Komt voor elkaar. Fijn zaken met u te doen. (*af links*)
KAREL: (*opent deur, hoofd binnen*) Henk, Piet, vergadering!
HENK: (*komt buiten met Piet*) Wat is er aan de hand?
KAREL: De eigenaresse was hier net. We mogen niet met meer dan vier personen in het huisje slapen.
PIET: (*verbaasd*) Je hebt een vier persoons huisje gehuurd?
HENK: Nou, da's lekker dan. Wat nu?
KAREL: Ze komt zo een tent brengen.
HENK: Mooi, heb jij tenminste ook een plekkie om te slapen. (*wil af vakantiehuisje*)
KAREL: (*trekt Henk terug*) Hé, dat is niet eerlijk.
PIET: Waarom niet? Jij hebt deze vakantie georganiseerd.
KAREL: Doe niet zo flauw. Ik moet ook al 75 euro extra betalen voor die tent. Kunnen we niet om de beurt in de tent slapen?
HENK: Je denkt toch zeker niet dat ik Karin een tent in krijg?!KAREL: Dan gaat Piet gewoon eerst.
PIET: Wat?!KAREL: Wendy vindt het vast romantisch.
PIET: (*lacht*) Hebben we in ieder geval wel wat privacy.
KAREL: Mooi, dat is dan geregeld.
HENK: (*hoofdschuddend*) Wat een stel. (*allen weer binnen*)
KARIN: (*komt even later met tas buiten gevolgd door Henk, Karin roept*) Tot ziens!
HENK: Karin, doe toch niet zo flauw. Iedereen gaat een nachtje in die tent... Piet eerst.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto